

רותי.
 נטה מספר שכמה שנים העסיקו הרעיון לכתוב על הנישא רותי.
 יעקב סיכמן. אך לבסוף נכח שלא יעלה בידו. להוסיף כלום במובן האמיתי על
 הכתוב בתנ"ך. דרוש היה. אפוא, לסיכמן עודנפש מיוחד לשלוח
 את ידו בדבר שהענק הסתלק מכנו. ואם לא נכישל הרי זה כבר נצחוק. לא
 חשוב מה שספר סיכמן על נעמי. רות ובעז. הוא אינו לא מספר ולא פסיכולוג.

ואולם ה.א.ד.י. יש לו חשיבות לפיכך ולשיהתנה שהוא מעיד על הרחבת האופק הרגשי
אצל הראשון. על צעידה לקראת הבנות השלמה ואצל האחרונה – על תרבות הבנות.
ואך רוח של ציור ביופי שקט. הפרק השלישי הוא הנעימות עצמה.